

end 1. juli samt alle med leasinganparter har automatisk udsættelse til 1. april eller senere. Disse har derfor endnu mulighed for at nedbringe den skattepligtige indkomst ved manipulationer med afskrivningsprocenter, henlæggelser til investeringsfond o.lign.

Mindretallet finder, at ministerens svar på dispensationsadgangen for den bundne opsparing er så upræcise, at ingen reelt ved noget om, hvorledes ministeren kunne tænkes at administrere denne. Denne del af besvarelsenerne dokumenterer, hvor lidet gennemtankefuldt lovforslaget er.

Derfor indstiller socialistisk folkeparti lovforslaget til forkastelse.

Et tredje mindretal inden for flertallet (fremskridtspartiets medlem af udvalget) udtaler, at det, der er brug for i den nuværende overenskomstsituation, er skattelettelse – som fremskridtspartiet har foreslået ved at forhøje den skattefrie bundgrænse i beslutningsforslag nr. B 100 om lønstigning gennem skattelettelse – og ikke den skatteforhøjelse, som lovforslaget i realiteten er.

Beløbet, der skal indbetales, bliver ikke forrentet – om det nogen sinde bliver udbetalt igen er vel tvivlsomt. Under alle omstændigheder er over halvdelen af realværdien af beløbet ved udbetalingstidspunktet gået tabt.

Derfor kan det ikke bortforklares, at der er tale om en ny skatteforhøjelse.

Ændringsforslag

Af *ministeren for skatter og afgifter*, tiltrådt af et mindretal (KF, V, RV, CD og KrF):

Til § 2

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. For ægtefæller, der har været samlevende i hele indkomståret 1984, foretages beregningen af den bundne opsparing på grundlag af ægtefællernes arbejdsindkomster og formueindkomster, jfr. kildeskattelovens § 26. Udgør ægtefællernes samlede nettoformueindkomst et positivt beløb, tillægges det den laveste arbejdsindkomst. Medfører tillægget af en positiv nettoformueindkomst, at indkomsten kommer over 150.000 kr., tillægges det beløb, hvormed indkomsten overstiger 150.000 kr., i stedet den anden ægtefælles arbejdsindkomst. Er den samlede nettofor-

mueindkomst negativ, fradrages den i den højeste arbejdsindkomst. Medfører fradraget af negativ formueindkomst, at indkomsten kommer under 150.000 kr., fragår det beløb, hvormed indkomsten er mindre end 150.000 kr., i stedet i den anden ægtefælles arbejdsindkomst. Den bundne opsparing beregnes af de således opgjorte beløb, der hver nedsættes med 150.000 kr. Den i alt beregnede bundne opsparing fordeles mellem ægtefællerne efter forholdet mellem de skattepligtige indkomster for 1984 nedsat med 150.000 kr. for hver ægtefælle.«

2) Stk. 2, der herefter bliver stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. For børn, der er født inden 1. januar 1985, nedsættes beregningsgrundlaget efter stk. 1 med 6.000 kr. for hvert barn, der ikke var fyldt 16 år inden den nævnte dato. Fradraget tilkommer den af forældrene, som havde forældremyndigheden over barnet den 1. januar 1985, og som havde barnet hos sig. Opfylder begge forældre betingelserne, fordeles fradraget forholdsmæssigt efter de i stk. 1 eller 2 opgjorte beregningsgrundlag.«

Stk. 3 og stk. 4 bliver herefter stk. 4 og 5.

Bemærkninger

Til nr. 1

Ændringsforslaget indeholder en entydig regel om, hvem af ægtefællerne ægteparrets samlede nettoformueindkomst skal henføres til ved beregningen af bunden opsparing. Nettoformueindkomsten skal henføres til den ægtefælle, hvor placeringen fører til lavest bunden opsparing for ægteparret. Positiv nettoformueindkomst skal herefter lægges til den laveste arbejdsindkomst. Negativ nettoformueindkomst trækkes fra den højeste arbejdsindkomst.

Følgende eksempel på den mest fordelagtige placering kan belyse ordningen.

Eks. 1. Nettoformueindkomsten er ÷ 50.000 kr. (renteudgifter)

	Æ 1	Æ 2
Arbejdsindkomst.....	190.000	160.000
Renteudgift.....	40.000	10.000
Bundfradrag.....	150.000	150.000
Beregningsgrundlag.....	0	0